

پاسخ آقای دکتر یزدی به مجله ایران فردا پیرامون "سفر امام به پاریس"

سر دبیر محترم مجله ایران فردا

با سلام و با آرزوی توفیق جلب رضای حق و خدمت به خلق

پیرو مصاحبه‌ای که با این‌جانب چاپ شده بود، خواننده‌ای ضمن ابراز محبت، مطلبی را مطرح و سؤال کرده بود که ضمن تشکر از نکته‌سنجی ایشان، در پاسخ به ایراد این خواننده محترم یادآور می‌شوم که رهبر فقید انقلاب در وصیت‌نامه خود دو نکته را بیان کرده‌اند. اول این که: «... بعضی‌ها ادعا کرده‌اند که رفتن من به پاریس به وسیله آنان بوده است. این دروغ است.»

این سخن ایشان درست است. وسیله رفتن ایشان به پاریس هواپیمای عراقی بود.

دوم این که در وصیت‌نامه آمده است: «... من با مشورت احمد پاریس را انتخاب کردم.»

در هتل بصره، در آن روزی که تصمیم سفر به پاریس گرفته شد، همراه آقای خمینی ۴ نفر بودند: حاج سید احمد آقا، آقایان املائی و فردوسی‌پور و اینجانب. معنای سخن امام این است که قطعاً با آقایان املائی و فردوسی‌پور مشورت نکردند. آیا با اینجانب هم مشورت کردند؟ معنا نداشت که با پیشنهاددهنده اصلی برای سفر به پاریس مشورت شود. در غیر این صورت عدم مشورت ایشان با این‌جانب و مشورت با احمد آقا، منطقی و عقلانی نبود. آیا در شان یک شخصیت برجسته فقهی و سیاسی و یک مرجع مجتهد بود که با پسرش، که اروپا را ندیده و از آن نقاط خبرهای درستی ندارد، برای چنان سفر مهمی مشورت کند، اما با اینجانب که از مسایل و احوال آن دیار اطلاعات وسیعی داشتم، و سال‌ها نماینده ایشان و مورد وثوق و تنها فرد غیرمعموم بودم که کتبا از طرف ایشان اجازه دریافت و هزینه جوهات شرعی را داشتم، و هر ساله به طور حضوری و یا از طریق مکاتبه در تماس بوده‌ام، و خود ایشان از طریق آقای دعایی خواسته بودند که به نجف بروم، هیچ صحبت و رایزنی و کسب نظر ننموده باشند؟ مشورت با اینجانب مورد نداشت. زیرا خود من پیشنهاد دهنده و مصر در این سفر بودم. مشورت با پیشنهاد دهنده یک امر برای اتخاذ تصمیم معنا ندارد. بنابراین، در سخن رهبر فقید انقلاب نه حرف جدیدی است و نه در تعارض با آنچه در خاطراتم آورده‌ام. قبلاً آقای حاج سید احمد آقا در سخنان ۱۲ بهمن ۱۳۶۹ در پیش خطبه نماز جمعه مطالبی در همین رابطه بیان کرده بودند که طی نامه ۶۹/۱۱/۲۴ جواب ایشان را داده‌ام. این مختصر برای روشن شدن ذهن خوانندگان رقم زده شد.

دکتر ابراهیم یزدی

۷۸/۴/۹